

АВРААМЪ ОТГОВАРИѢ.

Бидишъ, че азыка ми се фаналъ и не можъ,
 Да хоратувамъ, да ти кажа право, вѣрвай Бога.
 Но, дано да можъ да ти кажа и увѣръ,
 Само молежъ тж. ми непрекъсвай вѣ Бога молежъ.

САРРЯ ОТГОВАРИѢ.

Дай свободъ на азыка свободно да дума,
 Съдца та и тѣлата на едно га ѹ на двама.
 Твои тѣ скърбъ и злы тѣ мысли, тѣ га се мон,
 И мон тѣ, по закону, синчы тѣ сѫ се твои.

АВРААМЪ ОТГОВАРИѢ ИА САРРЯ.

О Госпоже! чинимъ ишишъ, що да Ти докажи?
 Но до като го не сварша да обаждамъ немамъ волежъ,
 Знамъ та, че ще фанишъ газчкъ мене да ми чинишъ,
 Че Мя и страхъ да Ти окада Божій тж. волежъ.
 Себе си какъ нема да погубишъ, ты ми га вречи,
 И катъ чинишъ не ще га противиша ты га закълни.
 Хемъ и какъ не ѿешъ га люти вѣ Бога, ты ми га вречи,
 Щетжъ тж. ѿ ѿ да отвори да ѿти кажа, ты мозачи.

САРРЯ ИА ТАЙ ОТГОВАРИѢ:

Что є? кахили, акъ обычаишъ Госпожа ги Сарръ,
 Не трепери, кахи ми Ты тогозъ Ферманъ?
 Стига дума, че Исаакъ днесъ ѿ ги умре,
 Този вѣржи йзъ хаберъ ѿ легко да претегле.

Авраамъ